

кортикостероїдів, високодозованих гормональних контрацептивів, ВІЧ-інфікування. Також важливе значення має тривале використання внутрішньоматкової спіралі. Серед ендокринних захворювань, які мають етіологічну роль в розвитку кандидоза, є цукровий діабет.

C. tropicalis виділяється із кишківника, уrogenітальної та дихальної системи. За своїми патологічними властивостями має значну схожість з *C. albicans*.

C. parapsilosis по відношенню патогенних властивостей знаходиться на 3 місці. Частота виділення із кишківника є 5-6%, із уrogenітальної системи 1,2%, але штами даного виду приймають участь у 50-60% від усіх ураженнях шкіри. Саме цей збудник може колонізувати шкіру пальців в ділянках під вільним краєм нігтя, що може приводити до розвитку оніхомікоза та передачі збудника контактним шляхом через руки медичного персоналу, в тому числі й при операціях.

Перелік методів діагностики кандидозу включає культуральний, мікроскопічний, імунологічний (імуноферментний аналіз), молекулярно-генетичний (полімеразна ланцюгова реакція).

При вчасному лікуванні ускладнень кандидозу не виникає.

Висновки. Таким чином, кандидоз є дуже актуальною темою на даний час, тому що дуже багато людей хворіють на це захворювання, або перенесли його. Кандидоз навіть вважається важливою проблемою сучасної цивілізації. Найпоширенішими видами грибів роду *Candida* є *C. albicans*, *C. tropicalis*, *C. parapsilosis*, *C. krusei*, *C. glabrata* інші. Треба пам'ятати, що така хвороба у тяжкій формі може зруйнувати здоров'я людини.

ПЛР-ДІАГНОСТИКА ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИЯВЛЕННЯ ГЕМОТРАНСМІСИВНИХ ІНФЕКЦІЙ У ДОНОРСЬКІЙ КРОВІ

Сич А.А.

Науковий керівник: Глебова К.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

nastasia2798@gmail.com

Вступ. Гемотрансфузійна терапія є невід'ємною частиною лікування різноманітних гематологічних та інших захворювань. Переливання крові та її компонентів є основним шляхом передачі гемотрансмісивних інфекцій, серед яких найбільш небезпечними є ВІЛ та вірусні гепатити В та С. Саме тому

профілактика інфекційних агентів, залишається ключовим елементом безпеки переливання крові.

Мета дослідження. Визначити ефективність застосування комплексу лабораторних технологій ПЦР діагностики в профілактиці інфекцій при алогенних гемотрансфузіях.

Матеріали та методи. Аналіз сучасних літературних джерел та результатів передових досліджень у галузі медицини щодо безпеки гемотрансфузій.

Отримані результати. В більшості скринінгових лабораторій Служби крові дослідження проводять методами імунохемилюмінесцентного (ІХЛА) або імуноферментного аналізу (ІФА) – з визначенням серологічних маркерів гемотрансмісивних інфекцій: антиген / антитіл до HIV–1, HIV–2; антитіл до вірусу гепатиту С; антитіл до антигенів збудника сифілісу (*Treponema pallidum*) і поверхневого антигену вірусу гепатиту В (HBsAg). Ці тести не охоплюють весь спектр маркерів гемотрансмісивних інфекцій і не можуть забезпечити 100%-го виявлення інфікованих донорів. Для донорів, інфікованих вірусами гепатитів В, С і ВІЛ-інфекцією існує період часу, коли в організмі є ДНК або РНК відповідних вірусів, а титр антитіл ще не виявляється за допомогою методів ІФА. У період серонегативного вікна існує можливість допуску інфікованого донора до донації. Можливість прямого виявлення в донорській крові вірусної РНК (ДНК) ПЛР-методами дозволила істотно скоротити період «діагностичного вікна» і, тим самим, зменшити ризик посттрансфузійного зараження реципієнта.

ПЛР-діагностика є найсучаснішим, швидким і точним методом дослідження для виявлення багатьох захворювань. Вона виявляє наявність інфекційних збудників у тих випадках, коли іншими методами це зробити неможливо. Велика точність методу досягається за рахунок високої специфічності ПЛР-діагностики, так як в досліджуваному матеріалі виявляється унікальний фрагмент ДНК або РНК, характерний тільки для даного збудника, що прямо говорить про його присутності в організмі. Метод ПЛР-діагностики складається з 3 основних процедур: підготовки досліджуваної проби матеріалу, яка зводиться до виділення ДНК або РНК, власне полімеразної ланцюгової реакції і детекції продукту ПЛР. При цьому чужорідний генетичний матеріал багаторазово копіюється в пробірці за допомогою ДНК-полімерази, а потім мільйонні кількості копій специфічних фрагментів ДНК реєструються візуально. Це дозволяє при ПЛР-діагностики виявляти навіть поодинокі клітини бактерій або вірусів

Висновки. Таким чином, дослідження донорської крові методом ПЛР дозволяє знизити ризик посттрансфузійної передачі гепатитів В, С і ВІЛ за рахунок виявлення інфікованих донорів, що знаходяться в періоді серонегативного вікна або з мовчазною формою інфекції.